טז: היה קורא פרק שני ברכות

אי הכי מאי אירייא בתולה. מי אמרת כשלמא דטעמא משום טרדא שפיר אלא מאחר שהוא תולה הטעם במצוה אלמנה נמי: **אסטנים אני.** ואיכא נער אם לא היה רוחץ דאינו אסור לרחוץ בימי אבלו אלא משום תענוג וגם לחוף לאשו מי אית ליה ערבוביא כרשיה שרי אפי' תוך שבעה וכן המיר רבינו שמואל ליולדת אבלה לרחוץ תוך שבעה ולרחוץ נמי בשבעה כאב וכן משמע נמי בסמ' יומא (ד' עז:) מי שיש לו מטטין בראשו סך כדרכו ביום הכפורים ואינו חושש אע"ג דמיכה בשביעה ביום"כ וכן משמע בירושלמי אבל אסור ברחיצה הלא דמימא ברחיצה של תענוג אבל ברחיצה שאינה של תענוג מותר כהדא דאיתמר מי שיש לו מטטין כרשיה וכו': **אנינות** לילה דרבנן. וא"ת והרי אמון נמי אינו נוהג אלא במעשר אבל לענין רחיצה דאנינות דרבנן הוא וא"כ לענין אימת לך דאנינות לילה דאורייתא הוי גבי מעשר. ויש לומר דאי אימא דהוי דאורייתא גבי מעשר. גבי שאר דברים דרבנן נמי הוה לן למגזר דכל דתקון רבנן בענין דאורייתא תקון: **אין** עומדין עליהם בשורה. דילמא אתי לאמוקי ליוחסין: ונפשי

מתני' רחץ לילה הראשון שמתה אשתו. ונקברה בו ביום ואע"פ שאבל אסור ברחיצה הוא רחץ כדאמר טעמא אסטנים אני והוא אדם מעונג ומפונק: **גמ' קסבר אנינות לילה דרבנן.** ואע"פ שהיה ליל יום המיתה וכמיבא אנינות בתוריתא דכתיב לא אכלתי באוני ממנו (דברים כו) ופסוק מיום אחד אינו אנינות דילפי רבנן מוחמריתא כיום מר קסבר ר"ג אין לילה של אחריו עם היום אלא מדרבנן הוא כשאר ימי האבל וגבי אסטנים לא גזור בה רבנן. פלוגתייהו דתנאי היא בזבחים (דף צט:) באנינות לילה אי מדאורייתא אי מדרבנן: **אין עומדין עליהם בשורה.** כשמחזיר מניח הקברות היו עושים שורות סביב האבל ומנחמין אותו ואין שורה פחותה מעשרה: **ברכת אבלים.** ברכת רחבה שמברין אותו סעודה ראשונה משל אחרים ומברכין שם ברכת אבלים והיא מפורשת בכתובות פרק ראשון (דף ח.): **לאנפילון.** בית קטן שלפני טרקלין הגדול: **נכוים כשושרים.** כלומר סבור הייתי שתביני דבר גרמו מועט שרמיתם אותי סר מעליכם ליכנס לאנפילון: **פוי.** לשון גנותה ולעגה: **אין קורין אבות.** לישראל: **אלא לשלשה.** אברהם יצחק ויעקב לאפוקי שבטים: **אלא לאברכו.** שרה רבקה רחל ולאה: **אבא פלוני אמא פלונית.** לא בנביאים קאמר אלא בשאר בני אדם כעין שאנו קורין עכשיו מר פלוני מרת פלונית כך היו רגילין לומר אבא פלוני ואמא פלונית: **כן אברכך.** וכמו אלב ודשן. תרי קראי דסמיכי להדדי: **רננות.** שמיס: **כפורינו.** גגולנו: **אחריס ופקוס.** שהאא אחריתנו טובה וגרלה מה שקורינו: **ופקננו.** לשון תקון: **ונשיס ונמצא יחול לבבנו ליראה את שמך.** שלא יתגבר עלינו יצר הרע בהרהור הלילה לפור מאחריך ביום אלא כשנשכים בכל בקר נמצא לבבנו מיחל לך: **ותבא לפניך קורת נפשנו.** כלומר שפוך ברכנו וקורת רוחנו: **ותביט ברעתנו.** תדע ותמן לבך ברעה הנאה עלינו: **מעוי פנים.** שלא יתגנו בי: **ומעוות פנים.** שלא יוציאו עלי לעז ממזרות: **שאינו בן בריס.** שאינו מהול: **ואע"ג דקיימי קצוצי עליה דרבי.** שהיו שוטרים עומדין במצות אנטוניוס להכות ולהנקס בכל העומדים עליו: בפמליא

אי הכי מאי אירייא הכונס את הבתולה אפי' כונס את האלמנה נמי הכא טריד והכא לא טריד אי משום טרדא אפילו טבעה ספינתו בים נמי [6]אלמה אמר רבי אבא בר זבדא אמר רב אבל חייב בכל מצות האמורות בתורה [7]חוץ מן התפילין שהרי נאמר בהן פאר שנאמר [8]פארך חבוש עליך וגו' אמרי התם טרדא דרשות הכא טרדא דמצוה: **מתני'** [9]רחץ לילה הראשון שמתה אשתו אמרו לו תלמידיו [10]למדתנו רבינו [11]שאבל אסור לרחוץ אמר להם איני כשאר בני אדם אסטנים אני [12]וכשמת טבי עבדו קבל עליו תנחומין אמרו לו תלמידיו [13]למדתנו רבינו שאין מקבלין תנחומין על העבדים אמר להם אין טבי עבדי כשאר כל העבדים כשר היה [14]נתן אם רוצה לקרות קרית שמע לילה הראשון קורא רבן שמעון בן גמליאל אומר [15]לא כל הרוצה ליטול את השם יטול: **גמ'** מ"ט דרבן (שמעון בן גמליאל קסבר [16]אנינות לילה דרבנן דכתיב [2]ואחריתה כיום מר ובמקום אסטנים לא גזרו ביה רבנן: וכשמת טבי עבדו וכו': ת"ר עבדים ושפחות אין עומדין עליהם בשורה ואין אומרים עליהם ברכת אבלים ותנחומי אבלים [17]מעשה ומתה שפחתו של רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לנחמו כיון שראה אותם עלה לעלייה ועלו אחריו נכנס לאנפילון נכנסו אחריו נכנס לטרקלין נכנסו אחריו אמר להם כמדומה אני שאתם נכנים בפושרים עכשיו אי אתם נכנים אפילו בחמי חמין לא כך שניתי לכם [18]עבדים ושפחות אין עומדין עליהם בשורה ואין אומרים עליהם ברכת אבלים ולא תנחומי אבלים אלא מה אומרים עליהם כשם שאומרים לו לאדם על שורו ועל חמורו שמתו המקום ימלא לך חסרונך כך אומרים לו על עבדו ועל שפחתו המקום ימלא לך חסרונך תניא אידך [19]עבדים ושפחות אין מספידין אותן ר' יוסי אומר אם עבד כשר הוא אומרים עליו הוי איש טוב ונאמן ונהנה מיגיעו אמרו לו אם כן מה הנחת לכשרים: ת"ר [20]אין קורין אבות אלא לשלשה ואין קורין אמהות אלא לארבע אבות מאי טעמא אילימא משום דלא ידעינן אי מראובן קא אתינן אי משמעון קא אתינן אי הכי אמהות נמי לא ידעינן אי מרחל קא אתינן אי מלאה קא אתינן אלא עד הכא חשיבי טפי לא חשיבי תניא אידך [21]עבדים ושפחות אין קורין אותם אבא פלוני ואמא פלונית ושל ר"ג היו קורים אותם אבא פלוני ואמא פלונית מעשה לסתור משום דחשיבי: א"ר אלעזר מאי דכתיב [3]כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי כן אברכך בחיי זו ק"ש בשמך אשא כפי זו תפלה ואם עושה כן עליו הכתוב אומר [4]כמו חלב ודשן תשבע נפשי ולא עוד אלא שנוחל שני עולמים העוה"ז והעולם הבא שנאמר [5]ושפתי רננות יהלל פי: ר' אלעזר בתר דמסיים צלותיה אמר הכי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתשכן בפורינו אהבה ואחוה ושלום וריעות ותרבה גבולנו בתלמידים ותצליח סופנו אחרית ותקוה ותשים חלקנו בגן עדן ותקננו בחבר טוב ויצר טוב בעולמך ונשכים ונמצא [6]יחול לבבנו ליראה את שמך ותבא לפניך קורת נפשנו לטובה. רבי יוחנן בתר דמסיים צלותיה אמר הכי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתציץ בבשתנו ותביט ברעתנו ותתלבש ברחמיך ותתכסה בעזך ותתעטף בחסידותך ותתאזר בחגינותך ותבא לפניך מדת טובך וענוותנותך. ר' זירא בתר דמסיים צלותיה אמר הכי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שלא נחטא ולא נבוש ולא נכלם [7]מאבותינו. ר' חייא בתר דמצלי אמר הכי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתהא תורתך אומנותנו ואל ידוה לבנו ואל יחשכו עינינו. רב בתר צלותיה אמר הכי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה חיים של חלוץ עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים חיים שתמלא לנו את כל משאלות לבנו לטובה. רבי בתר צלותיה אמר הכי [8]יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתצילנו מעזי פנים ומעזות פנים מאדם רע ומפגע רע מיצר רע מחבר רע משכן רע ומשטן המשחית [9]ומדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית בין שאינו בן ברית ואע"ג דקיימי קצוצי עליה דרבי. רב ספרא בתר צלותיה אמר הכי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתשים שלום בפמליא

עין משפט נר מצוה

מא א (מיי' פ"ד מהלכות תפילין הלכה יג) וס"ד מהלכות אבל הלכה ט) [סמג עשין דרבנן נ) טוש"ע או"ח סי' לח סעיף ה ויו"ד סימן שפח סעיף ה:

מב ב מיי' פ"ט מהלכי אבל ה"ב ופ"ה הל' [ח] ג [ד] סמג עשין תד"ס ג טור ש"ע יו"ד סימן שפח סעיף ה:

מג ג מיי' פ"ד מהלכות ק"ש הלכה ז טור ש"ע או"ח סימן ס סעיף ג:

מד ד מיי' פי"ב מהל' אבל הלכה יב טור ש"ע יו"ד סימן שפו סעיף ה: ה [מיי' שם]:

[מה] [ו] מיי' פ"ד מהלכות נחלות הלכה ה ש"ע או"ח סימן רעו סעיף ה:

רבינו חננאל

ובמקום אסטנים לא גזרו רבנן. אבל אסור ברחיצה ואפי' אסטנים [פפונקן] אלא אם הוא מסוכן שאם אינו רוחץ מסתכן פטור. דכיון דלרפואה עבר כשעת הדחק הוא ושרינן ליה. ולאו כל מאן דאמר איסטנים אני מהימני' ליה אלא עד דיאמרו הבקיאין. **תני'.** **חתן אם רצה לקרות את שמע בלילה הראשון קורא** וכו'. קי"ל כסתמא דמתניתין אע"ג דר' יוחנן אמר מוחלפת השיטה ומוקים לה לרשב"ג כיחידאה, הא דרב שישא בריה דרב אידי עיקר, דהוא אמר לעולם לא תיפוך ומוקים לה סתמא כרבנן וכוותיה(ן) עבדינן. ת"ר **עבדים ושפחות אין אומרים עליהם ברכת אבלים.** שהיא ברכת רחבה. ואמר ר' יוחנן ברכת אבלים בעשרה ואין אבלים מן המניין. **תנחומי אבלים.** עומדין בשורה כשמחזרין מקבורת המת ומנחמין את האבל ואין שורה פחות מעשרה בני אדם. ת"ר **אין קורין אבות אלא לג' ואין קורין אמהות אלא לד'.** אין אומרים זכור לנו בריח אבות אלא לשלשה. אומר זכור לנו זכות אברהם יצחק ויעקב מיכן ולמטה אין מזכירין. וכך אין מזכירין זכות אמהות אלא לארבע. אלא עד יעקב חשיבי חזכותיהו גדולה, אבל השבטים לא חשיבי כי הני, לפיכך אין מזכירין וניחלין בזכותן. ר"א אין משבחין את המת בהספד שהוא בן ראובן ולא בן שמעון אלא שהוא בן אברהם יצחק ויעקב והנשים שהן בנות שרה רבקה רחל ולאה. וכמה פירושים אחרים כיוצא בהם.

מסורת הש"ס

1) (לעיל יח, ומ"ז), 2) שמחות פ"ז, ג) ר"מ לח, ד) מרק דף מז: 3) שמחות פ"ח הלכה יח, 1) ר"מ לח, 6) ספרים נה., 7) (ע' פירש"י לקמן יח:), 8) (ספרים לב. ומחים לנו: ק:), 9) שמחות פ"ח הלכה י, 2) שמחות פ"ח הלכה יד, 3) שמחות פ"ח הלכה יג, 4) (פי' תוס' לנכנו. בערוך ערך יחול), 5) (פי' יוחר מלבושיו. בערוך בערך הע"ן), 6) שבת דף ל:, 7) (פיטולין חט לזון שלא נקוטי. בערוך הע"ן),

תורה אור השלם

1. הָאֲנָשִׁים הָם מְתִים אֲבָל לֹא הֲעֲשֹׂה פְּאֵרְךָ חֲבוֹשׁ עָלֶיךָ וּנְעָלֶיךָ תָּשִׂים בְּרַגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטֶה עַל שָׂפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃ יחזקאל כד יז
2. וְתַמְתִּי הַיָּם לְאֵבֶל וְכֹל שְׁיָרֶיהָם לְקִינָה הֶעֱלִיתִי עַל כָּל מְרָאִים שָׂק וְעַל כָּל רֹאשׁ קָרֵחָה וְשַׁמְתִּיהָ כְּאֵבֶל יָחִיד וְאַחֲרִיתָהּ כְּיוֹם מָר׃ עמוס ח י
3. כֵּן אֲבָרֶכְךָ בְּחַיָּי בְּשִׁמְךָ אֶשָּׂא כַפָּי׃ תהלים סג ה
4. כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת יְהַלֵּל פִּי׃ תהלים סג ו

מוסף רש"י

לא כל הרוצה ליטול את השם יטול. אם לא הוחזק חכם וחסיד לרבים אין זה אלא נאוה, שמראה נפשנו מיטל לטרון לנו (לקמן יח:) לו: מתר פרשות הרלפ מטת, שאינו יכול לנטל הימנו מלכות שמים אפילו לילה אחת, לא כל המלה לעולי יעלנו, דמיתה כיוכלת ומתרגן כיליה (פסחים נה.).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com